

דברי הכפר

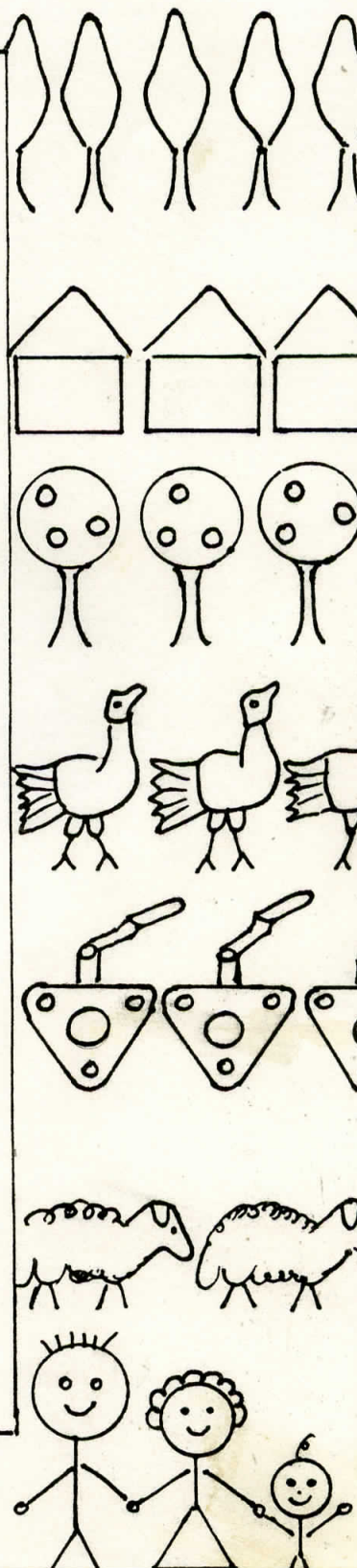
מזל טוב... מזל טוב

מזל טוב

מזל טוב

יום ההתישבות ה-39 לביתנו

40 לעליה ב'

חזל טוב

ל י ר ם ו ה נ ל ד ת

28.6.87 לאה כ"ץ
 עמרי קופ
 סגל הדר
 אביטל פלסר (טנא)
 לירון דויל (חצור)
 29.6 רינה טנא
 איזי דיבון
 גב' לילי רזניק
 אתי סלע
 מתן נמינוב
 עינת מרצ'אנו (גרשמך)
 ים סינה
 דינה ברור

2.7 רוני גוטר
 בְּנֵה בן-עטר
 צור קורנבליט
 ינון ברור
 3.7 רונן ירון
 עינב גולן
 4.7 רות רחמני
 אלון בוסקילה
 גל גינת (ריינס)
 מרים ריפקינד

ל י ר ם ו ה נ ל ד ת

29.6.87 תמר ואריה וולפיק
 30.6 רחל ודוד ריפקינד
 2.7 שוש וריימונד סולומון

30.6 נתן ברק
 רותי ברק (מנז' גורסקי)
 יעקוב קולט
 נעמי וינוגרד
 טל ניצן
 1.7 קרול בלגורי
 לימור ג'קסון
 מיה סולומון
 יונתן שוער (עמית)
 רמי מרקוביץ
 מיטל ואלאך
 אופיר שני

ביום שבת זה, 27 ביוני, אנחנו נפרדים
 לקבוצה מכפר הנשיא - על הבמה.
 בתוכנית - הופעה, כיבוד וריקודים.
 למרות הצפיפות באירועים נשמח
 לראותכם במסיבה,
 בשעה 21.00 בחדר האוכל.
 שלכם, שנת הכשרה לניקים

מה נשמע?

* כיף! גמרנו עוף שבת לימודים - אומרים תלמידינו התיכונים. וכבר באותו ערב של יום קבלת התעודות הכינו לנו ערב מהנה מבדר וחמוד. יש שם כשרונות בחברת הנעורים, והרבה רצון טוב. מרטי וגל ו. ניגנו באון שיר שפתבו, הבנות רקדו ריקוד בסגול, גל והילה א. הפגינו כשרון משחק מעולה, ועוד ועוד....

* ובקרב בני המצווה - כיתת מירוס, רבה התכונה: סיום המשימות, חזרות להצגה, מתחילים כבר לראות סבים וסבתות שבאו מעבר לים לאירוע, ובסוף השבוע הבא הפרימיירה הגדולה.

* והקטנים יותר בביה"ס המקומי עוסקים ומועסקים בנושא ההעפלה, פרוייקט רציני שהקים צוות ההוראה בניצוחה של יהודית ו. ושמחה הדים אפילו מחוץ לחצר הבית; מתל-חי ועד מדור החינוך של התק"ם באו לחזות ביצירה. והילדים עסוקים בביתוח ולמידת החומר במקום, ונסעו למוזאון ההעפלה ולמחנה עתלית. נו, אז זה לא נכס שיש ב"ס כזה בבית?!

* עידן קיבל רשיון נהיגה ג', ויורם מ. רשיון נהיגה ב'. בשעה טובה, ומברכים אתכם בברכת הדרך.

* רמי גולן עבר קורס קצינים "לעת זיקנה".

* והפאב, כן הפאב.

אז קם צוות חדש המתמקד על פתיחתו המחודשת. - תודה לאל. הפאב יהיה תחת חסותה של וו. הבנים. חברי הצוות החדש: ג'וני הרמץ (אחראי פיננסי), רוני ביוטו, ארווין ק. ואילן המאירי. שמעתי גם שמתחילים כבר לקנות תקליטים של מוסיקה קלסית (ופקקי אוזניים).

* ו....זזים.

ברוכים השבים למשפחת פק, ומקווים שבאמת תמצאו כאן את מה שאתם מתגעגעים עליו.

* משפ' דינה ומרכזי ברור עברה לבית חדש ב"בתים החדשים". כן, הם הראשונים שעברו לשם, ועדיין אין שם מים.... סוג חדש של חלוציות!

* מקס הירס בא לביקור של בין הטיולים. הספיק לראות את דינה אחותו ואחינו, וכבר יוצא ללווי מחנה של י' בקייץ.

* ענת ושלופה יצאו לאנגליה ל"חופשת קליטה" בת חודשיים. ויניב בן יהודה חזר משם.

* איילה ג'קסון באה הביתה לחודש ישר למטבח של אביבה ג.

* לשמחה, שוש וריימונד יש אורח מיפן. נקודה.

* בשלחין בית מתחיל קטיף השעועית השבוע.

התירס גדל בקצב מסחרר - כ 5-6 ס"מ ליום.

הכוחנה כבר פורחת...

הצוות נשמע מרוצה.

ובהזדמנות זו רוצים להודות לחברים שהתגייסו לעשב את השטחים.---מחכים להם בעוד חודש. (גם ל 37 החברים שלא הגיעו לגיוס יש צ'אנס נוסף)

* ועם בעבודה.....

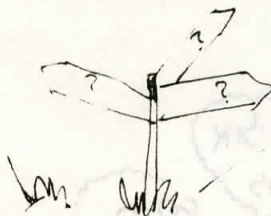
צביקה קורנבליט זכה בפרס עובד קהילתי מצטיין מטעם ההסתדרות. הפרס הוא על התנדבות "השירות האדיב בקהילה". הטכס נערך בירושלים בהשתתפות מר ישראל קיסר ועוזי נרקיס, ועוד אחי"ם, בהדגש ציון 20 שנה לשחרור ירושלים. צביקה כבר עובד הרבה שנים כאיש קשר פעיל בענייני ספורט בכל הגילים בכפר טובא. צביקה קיבל את הפרס על יצירת שכנות טובה, יוזמה ותרומה בזמנו החופשי. איברהים (מטובא) קיבל פרס מקום שלישי בארץ, כרכז פעיל בעבודת קהילה. והלאה... צביקה מתכנן קט-רגל לילדים, ולהכניס את הבוגרים לליגה האזורית. צביקה מספר כל זאת בענווה ובהתלהבות, ומציין שהוא באמת מסור. יישר כוח!

* מהמרפאה מוסרים שמי הבריכה נבדקו, ודלקות העיניים המשתוללות בעיקר אצל הקטנים, לא משם. כנראה שוב וירוס... אז תמשיכו ללכת לבריכה.

* ולסם השוכב בביתה"ח צפת, החלמה מהירה!

שבת שלום,

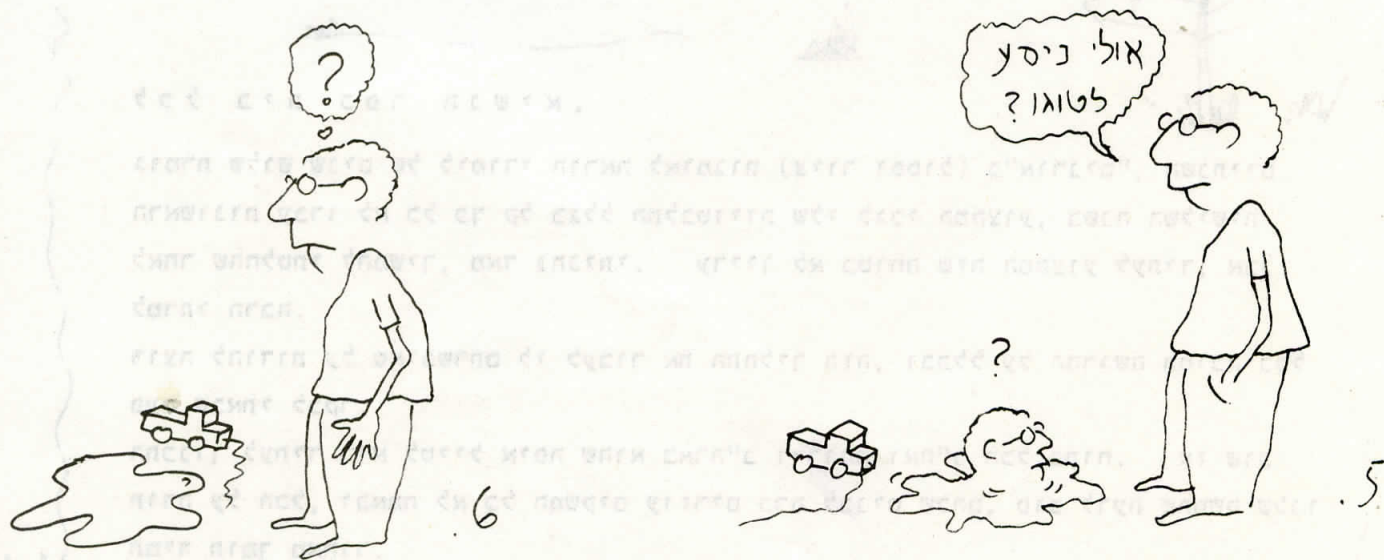
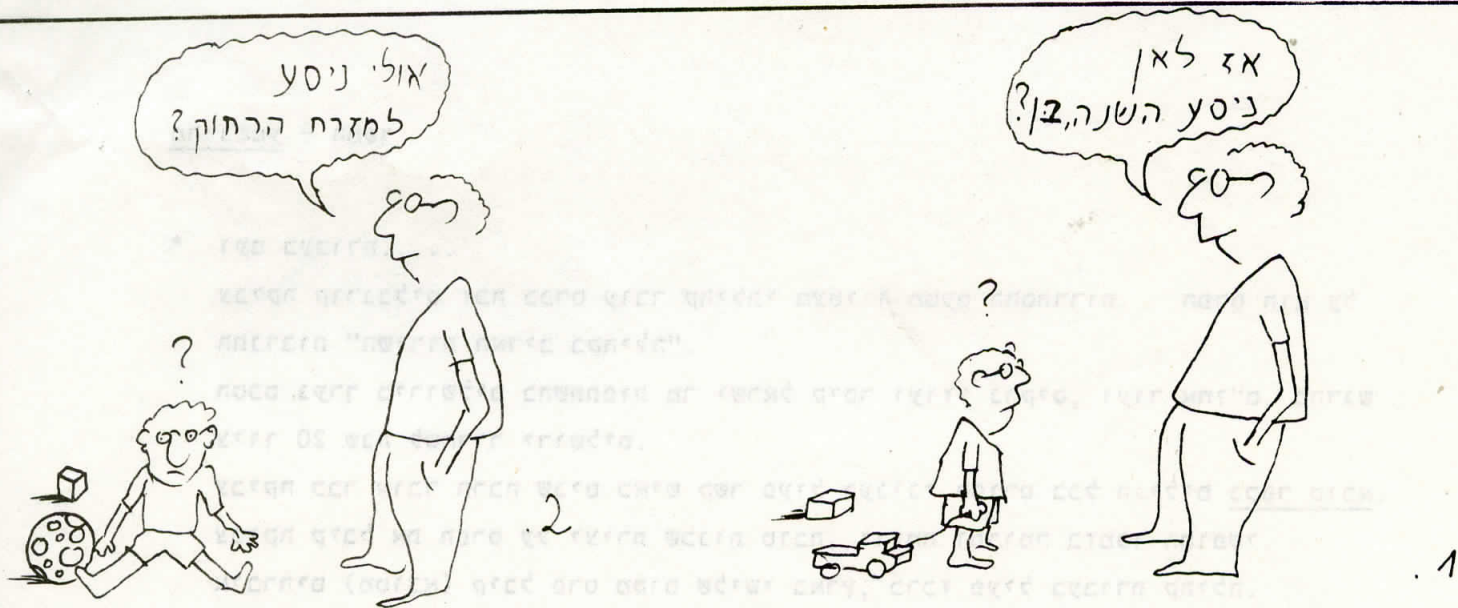
שושנה שרקי.

לכל בית כפר הנשיא,

גומרת שלוש שנים של לימודי הוראה לאומנות (ציור ופסול) ב"אורנים", השנתיים הראשונות עברו לא כל כך קל בגלל התלכטויות שלי לגבי המקצוע, בשנה השלישית לאחר שהחלטתי להמשיך, מאד נהניתי. עדיין לא בטוחה שזה המקצוע לעתיד, אבל למדתי הרבה. רוצה להודות על שאיפשרתם לי לעבור את התהליך הזה, ובכלל על ההרגשה הטובה בכל פעם שבאתי לבקר. התכנון לעתיד הוא לטייל איפה שהוא בארה"ב ודרומה ואח"כ הכל פתוח. אז שוב תודה על הכל, ובאמת לא כל המשקים עוזרים ככה לכנים שלהם, טוב לדעת שהמשק שלנו תמיד תומך מאחור.

דניה

1317

האורח האנושי :

לא מטומטם!!!

אני, שבי מזרחי, חבר של ארווין קנטנר וגר בכפר הנשיא בטוח ב-100% שאני לא מטומטם, ואם ארווין ירשה לי לענות בשמו, אז גם הוא לא מטומטם.

ארווין, בזכות מה ועל מה אתה קורא לעצמך מטומטם? האם רק משום שישנם חברים בקיבוץ שכל מה שנראה לך כלא קיבוצי ולא שוויוני, להם זה שיא השוויון, והקיבוץ בשלמותו?

ומה רע בכך שחבר קיבוץ יסע גם בזמנים קשים לקיבוץ לנוח מעמל יומו באיזה חו"ל לשבועיים ימים, ואם לא יהיה לו מחליף בעבודה, לא נורא אם המכונה הטרקטור, ינוחו קצת. מקסימום, בשיא הלחץ, חצור קרובה, וטובא עוד יותר. האם על כך אתה קורא לעצמך מטומטם?

מה פשע פשעו אותם חברים שבהרמת יד וידך שלך קצרה מלהושיע, הפכו אותך מסתם חבר לחבר שווה, רק שיש שווים יותר ושווים עוד יותר.

האם על כך תקרא לעצמך מטומטם?

ואז מה אם יש 95% או 50% שוויון? העיקר הוא שאתה שלם עם הדרך שבחרת, והקיבוץ שבחרת, וכל השאר מסביב לא חשוב. העיקר הוא כאמור אתה, ואם חברים כמוך וכמותך יישברו וייחלשו, אז באמת אנחנו בסכנה.

ואני יודע שאתה לא תישבר, ולכן אתה לא מטומטם!

הפתרון שאתה הצעת כנראה בא לך מתוך כהות חושים ובלי מחשבה רבה.

כי מה פתרת בזה שכל משפחה עם אמצעים תאמץ משפחה בלי. זה לא נראה לי, משום שמה יקרה עם הרווקים והחד-הוריים, ומה יהיה אם יפול בגורלך להיות במשפחה בעלת אמצעים דלים מהאחרים? שוב נקלעת לבעייה שלשמה נזעקת.

ל. יום, ארווין, אני מצטרף להכרזתך שאנחנו שייכים לכפר הנשיא, והחיים בקיבוץ הם בראש דאגתנו.

ש ב י

נ.ב. ובהקשר אחר אני מבקש רשות מאריק להוסיף עוד שתי תחנות ל"ראלי החתונות" שלו: האורחים יעברו ב-24 יחידות הדיור החדשות ויגמרו את בנייתן. אחר כך יעזרו להעביר את הדיירים.

נ.נ.ב. ועוד מילה לדודו: אני לא מציע לך לרדת לחוף, כי לא תמצא שם לווייתנים!!

תודה.

נשאר גם הקיץ בארץ!!
שבי.

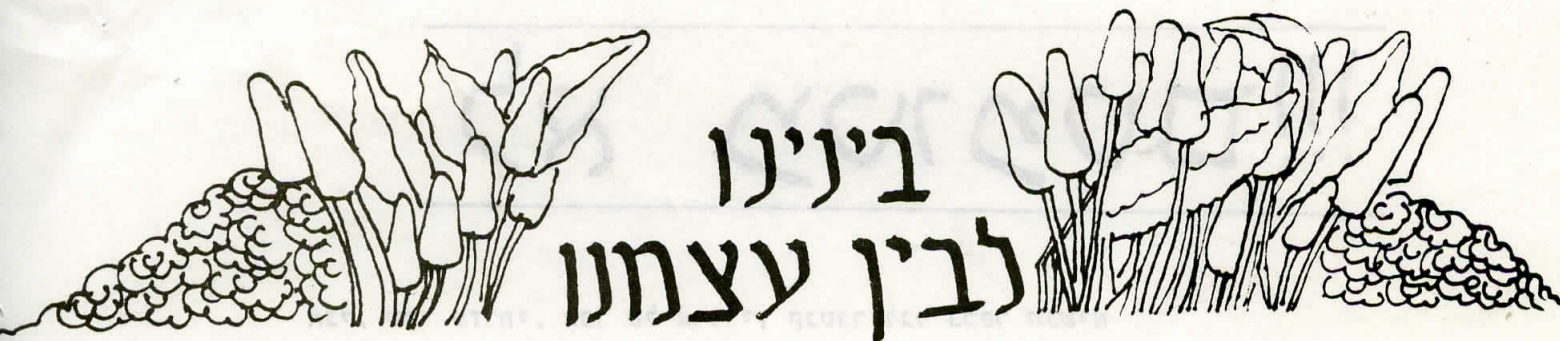
*x*x*x*x*x*x*x*x*x*

ח ש ב ו נ שיחות טלפון

בהעדרותי דורית ב, תטפל בענייני

שיחות טלפון לחו"ל, ודורית ואורה נ.
יטפלו בדפים החדשים.

כוכבה

בינינו לבין עצמו

תגובות

שלושה חברים ניגשו אלי, לשוחח על מה שכתבתי לפני שבוע בקשר להחלטת האסיפה להתיר לכל אחד לנצל את חופשתו של שבועיים כאוות נפשו - שני צעירים וותיקה אחת.

הצעירה אמרה שאני מחטיא את המטרה, ושמה שצריך זה סידרה של תקנונים שיש-דירו את כל העניינים. כל הדברים האלה על שוויון מוחלט-לא-מוחלט אינם תופסים. הסברתי שהקיבוץ הוא חברה - קהילה, המושתתת על כמה עקרונות ואם מפסיקים לקיים אותם, אז במוקדם או במאוחר הקיבוץ יחדל מלהתקיים. מוטב להחליט שאורח-חיים זה אינו מספק אותנו, מלהמשיך במישחק מחבואים, כשהאסיפה משמשת זירה לדימגוגיה לע-גבית. רשמנו לפנינו כמה עקרונות שנראו לנו כחיוניים לקיום הקיבוץ כקיבוץ:

- א. שיתוף ועזרה הדדית
- ב. שוויון ערך העבודה
- ג. שוויון (לא מוחלט, כי מעולם לא היה דבר כזה)
- ד. עבודה עצמית
- ה. מכל אחד לפי יכולתו, לכל אחד לפי צרכיו (לא הגדרנו "צורך")
- ו. שוויון הזדמנויות

אחר-כך חשבתי שרצוי היה להוסיף חינוך קיבוצי, אבל נדמה לי שזה דבר שקברנו מזמן. האם היינו מגיעים היום לקונצנסוס בהגדרת העקרונות האלה? האם כל נקלט בקיבוץ, אם בן-משק אם סתם מועמד, מקבל את כל העקרונות האלה?

הצעיר אמר שהוא הסכים עם כל מילה שכתבתי, אבל הודה בבושת-פנים שלא הגיע לאסיפה, כי היה עסוק במשהו אחר. ככה נופלת הדימוקרטיה.

הוותיקה טרחה למחות על ההכללה שבדבריי - שהוותיקים איכזבו. היא אמרה שהצביעה נגד ההצעה. ציינתי שהיו עוד ותיקים שהצביעו נגד ההצעה, אבל רובם של אלה שהיו שם הצביעו בעד. והצעירים שתמכו - תהינו מה היו מניעים. ואז ציינה, שבבוא היום, אם אין להם משפחה עשירה או דוד נדבן בחו"ל, ילכו לעבוד חודשיים באילת או מקום דומה - ואז יסעו להרבה יותר משבועיים.

האם זאת תמונת המצב של חברתנו שמתימרת להיות חברה טובה?

אסיפה

לכל אחד יש התייחסות משלו: מוסד מיושן שאבד עליו כלח; הפורום העליון שבו מחליטים חברי קיבוץ על שאלות טריביאליות כחיוניות; מקום שבו מעטים מדברים ורבים משתעממים; פחות מעניין מ"דייבסטי"; שיא הדימוקרטיה הקיבוצית... יש פעמים שמרוב הדיבורים מתיאש חלק מן הנוכחים ולא מצביע. יש פעמים שחלק מן הציבור נשאר בבית, כי "הנושא אבוד" או "הייתי בטוח שלא יקבלו את ההצעה". יש פעמים שהנוכחים מתקוממים, מפני שבעלי השרד אינם מדווחים כראוי או עוטפים את האינפורמציה שהם מוסרים בכל-כך הרבה מילים, שהעיקר נעלם. ויש אסיפות שחלק מן הנוכחים יוצאים מרוגזים, מפני שיש להם הרגשה שהמוסדות לא טרחו לשתף אותם בהחלטות.

המשך ע.פ.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

נראה לכותב שונות אלה שחייבים להתכונן לכל אסיפה באופן יסודי. לא די לפר-סם יומיים לפני המועד מאמר קצר "לקראת האסיפה" בעלון. לא מספיק שיושב-ראש האסיפה, שבכשוריו ובאישיותו יכול להרוס אסיפה או להציל אותה, ראה את סדר-היום כפי שהוא נכתב בלוח-המודעות - עליו/עליה להתכונן היטב. ומעל הכול, לא יתכן שחלק די גדול מן הציבור לא יבוא לאסיפה אלא לנושאים "פיקנטיים". אולי זה צריך להיות תנאי לקבלת חבר - שיופיע במספר מינימלי של אסיפות כל שנה.

ספרים שכדאי לקרוא

עלינו בזמן האחרון על ספרים, פרי עטו של יהודי איטלקי בשם פרימו לוי - הוא נפטר בגיל 68 לפני חודשיים-שלושה בנסיבות טראגיות. פרימו לוי בילה עשרה חודשים במחנה ההשמדה אושוויץ ושלושה מספריו קשורים בחוויותיו, דיוקנים של אלה שהיו שותפים לגורלו, והדרך בחזרה לחיים מן הגיהנום. הוא כותב באנושיות, בהומור ובלי פאתוס מיותר.

איני בטוח שספריו תורגמו לעברית, אבל יש תרגומים באנגלית של חמישה מספריו - והם נהדרים.

א ר י ק

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

DEAD MEN DON'T WEAR PLAID

שם הסרט: בלש כבקשתך

בימוי: קארל ריינר

תסריט: קארל ריינר, סטיב מרטין

מישחק: סטיב מרטין, רייצ'ל וורד, קארל ריינר

זהו סרט בלש-קומי, שנעשו פעם בשחור-לבן. שהוא מעין פרודיה קומית על סרטי הבלש הקלאסיים,

למשרדו של ריגבי (סטיב מרטין) מגיעה יפהפיה אקזוטית בשם ג'ולייט (רייצ'ל וורד) ומבקשת להשאיר עקבות. ריגבי, בניגוד למקובל, יוצא לחפש את עקבותיו במחסני הזיכרון של הקולנוע. לצורך כך הוא נפגש עם אלן לאד (זוכרים?) בקטע מהסרט "אקדח להשכיר", עם ברברה סטיינבויק ("סליחה טעות במספרי") ועוד ועוד.

הרעיון מבריק והביצוע משעשע מאוד. כדי להשיג אחידות עם המקורות צולם הסרט בשחור-לבן, דבר שהוא באופנה בעת האחרונה בארה"ב. סטיב מרטין, הקומי-קאי המפורסם, וקארל ריינר חברו יחד, כדי ליצור סרט שמיועד במיוחד לחובבי קולנוע מושבעים, כמו מיה פארו בסרט "השושנה הסגולה מקהיר" של וודי אלן. אבל גם אלה שאינם כאלה יוכלו ליהנות מהנשף הקולנועי שבו יפגשו, בין השאר, באלן לאד, ברברה סטיינבויק, אווה גארדנר, ברט לנקסטר, בטי דייוויס, ג'ואן קראופורד, צ'רלס לטון - ועוד רבים אחרים. מבדר.

1. (ויליאם נקש) סרטים

בעל המאה ובעלי צרכים.

חברת כפר הנשיא בנויה היום, דמוגרפית, ממספר רב של שכבות גיל. אין עוררין על כך שלחברים בגילאים שונים ישנם צרכים שונים, והקיבוץ עד כה ניסה במסגרת אפשרויותיו הכלכליות והחברתיות להענות לצרכים השונים של כלל החברים.

אחד הצרכים הבסיסיים ביותר של האדם בכל מסגרת חברתית - ויהי זה קיבוץ נמחוצה לו - הוא הצורך לשמור על קשר חי. ככל האפשר עם בני משפחתו. אנשים מרגישים צורך חזק להתראות עם הורים, אחים, בנים, נכדים, ובני המשפחה המורחבת.

המבנה הדמוגרפי שלנו הוא כזה שבני משפחה של חברים רבים נמצאים בחוץ לארץ, וסביר להניח שהצורך לראותם הוא נחלת חברים רבים.

ההחלטה האומללה שהתקבלה באספה לגבי האפשרות לנסוע לחו"ל במימון פרטי נללא הגבלה, יוצרת פער גדול בין החברים היכולים לספק את הצורך, ולהתראות עם בני משפחתם, לבין אלו שאין באפשרותם לעשות כן. אני חוזה בעצב רב מצב בעתיד הלא רחוק, בו תנוצר בקיבוץ שכבה חברתית של "בעלי מאה" שנוסעים לראות את הוריהם/בניהם/נכדיהם לעיתים קרובות, ושכבה של חברים שהצורך להתראות עם בני משפחותיהם בוער בעצמותיהם, אולם אין להם דוד עשיר שיממן להם ביקור משפחתי. נדמה לי שלא צריך דמיון רב כדי לתאר את הרגשתם והשפעתה על חיי היום-יום בקיבוץ.

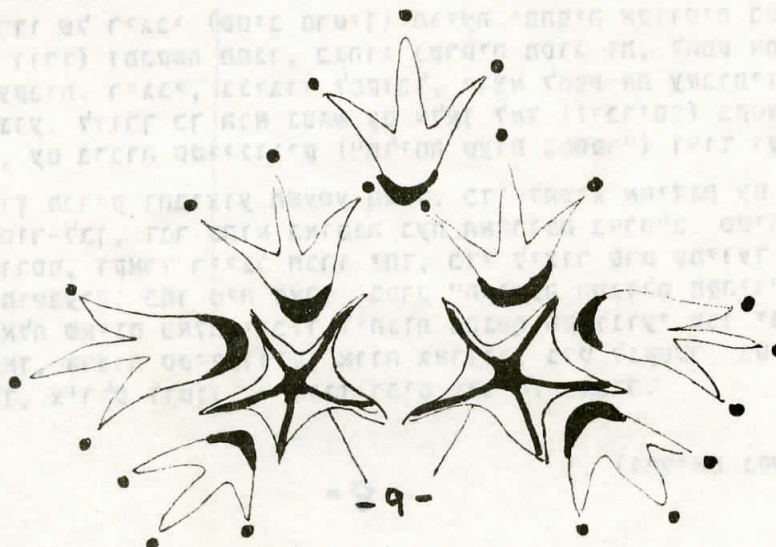
הארגומנט שטוען ש"אם אני נוסע כי ייש לי, אתה לא נפגע מזה" - מנוגד לדעתי במהותו לחיים המשותפים בקיבוץ, מהטעם שהקיבוץ הוא חברה שחורת על דגלה - לפחות עד היום - שהיא שואפת לספק את צרכי חברה. כלל חברה.

מכיון שההחלטה כבר בחזקת עובדה מוגמרת, נראה לי שיהיה זה נכון וצודק - קיבוצית - להוסיף לה את התוספת, שחבר שנוסע לחו"ל במימון פרטי אחת ל-x שנים שיוחלט עליו, יימסר תקציב חו"ל שלו בשנת הנסיעה - אוטומטית - לקרן השוואה עבור חברים שאין להם מימון פרטי, ויש להם קרובים בדרגה ראשונה בחו"ל.

כמובן שתוספת זו מחייבת דיווח של חברים על נסיעותיהם לחו"ל.

אינני מתעלמת מהעובדה שישנם חברים שנוסעים לחו"ל לחופש, לאו דווקא לארץ בה נמצאים בני משפחתם, אולם במקרה כזה הם בחרו לנסוע ליעד זה, ויש לראות נסיעה כזו כנסיעה חו"ל לצרכים משפחתיים.

דליה וגנר

נְעִימוֹ! ♡

הודעה מוועדת הבריאות: מתחילת חודש אוגוסט תתחיל לעבוד אצלנו

אחות חדשה בשם אירית אשכנזי. אירית עובדת כעת בבית-חולים השרון בפתח תקווה, והיא בעלת וותק של 16 שנים במקצוע. בעלה, שמוליק, עובד כ-20 שנה בתעשייה האווירית ועומד כעת לקבל עבודה בקצריץ.

למשפחה שלושה ילדים - תאומים בגיל 7 (בן ובת) שיעלו לכיתה ב', ובת 9, שתעלה לכיתה ד". המשפחה ביקרה כבר פעמיים בכפר הנשיא ונפגשו עם אנשי צוות הבריאות, המזכירות, ואנשי החינוך. בשבת שלאחר הבר-מצווה תבקר המשפחה שוב, כדי להמשיך בהכרות. חברים המוכנים להיפגש עימם מתבקשים לפנות לבטי ד.

ברצוני להסביר לחברים את המצב במספרה בקיצור.

ראשית, ישנה ספריה חדשה בשם דינה, שמספרת נצויין. דינה עדיין לומדת להכיר את החברים במשק ואת החומרים שאנו עובדים איתם במספרה. היא עובדת לאט, אבל יסודי וטוב. אני עובדת רק 4 שעות ביום, ומתוכן יומיים בשבוע שעתיים בבית התינוקות. ההספק שלנו לשבוע הוא מעט, בהשוואה למה שהספקנו בעבר, כשהיו שלוש ספריות. אנו משתדלות לעשות את המקסימום ולתת שירות. קצת קשה, כאשר יש "לחץ" מהחברה. אנו מבקשים לקבל את המצב כפי שהוא כרגע, בתקווה שישתפר בקרוב. חוץ מיום רביעי, כשדינה עובדת עד 17.30, אין אפשרות לעבוד בערבים ובשבתות.

ה מ צ ב
ב מ ס פ ר ה

ניתן להזמין תור טלפונית בימים:

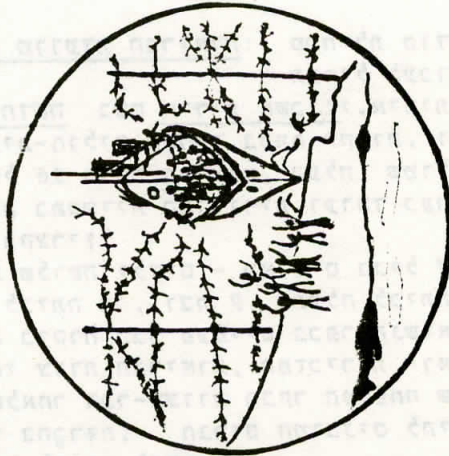
(1) רביעי בין השעות 18.00 - 17.00 בלבד לטלפון שלי בבית - 537.

(2) שישי - בין השעות 8.45 - 7.45 בלבד לטלפון של המספרה - 543.

אם יחול שינוי בזמנים הנ"ל, תבוא מודעה בלוח המודעות. התור ייקבע- עדיפות ראשונה לאלה שמגיע להם תור באותו השבוע.

להתראות!

י ה ו ד י ת ב ר ק

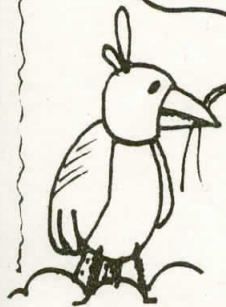

עֵינֵנו! ♥

הודעה מורעדת הבריות: מתחילת חודש אוגוסט תתחיל לעבוד אצלנו

אחות חדשה בשם אירית אשכנזי. אירית עובדת כעת בבית-חולים השרון בפתח תקווה, והיא בעלת וותק של 16 שנים במקצוע. בעלה, שמוליק, עובד כ-20 שנה במעשייה האווירית ועומד כעת לקבל עבודה בקצריץ.

למשפחה שלושה ילדים - תאומים בגיל 7 (בן ובת) שיעלו לכיתה ב', ובת 9, שתעלה לכיתה ד". המשפחה ביקרה כבר פעמיים בכפר הנשיא ונפגשו עם אנשי צוות הבריות, המזכירות, ואנשי החינוך. בשבת שלאחר הבר-מצווה תבקר המשפחה שוב, כדי להמשיך בהכרות. חברים המוכנים להיפגש עימם מתבקשים לפנות לבטי ד.

ברצוננו להסביר לחברים את המצב במספרה בקיצור.

ראשית, ישנה ספריה חדשה בשם דינה, שמספרת עצויין. דינה עדיין לומדת להכיר את החברים במשק ואת החומרים שאנו עובדים איתם במספרה. היא עובדת לאט, אבל יסודי וטוב. אני עובדת רק 4 שעות ביום, ומתוכן יומיים בשבוע שעתיים בבית התינוקות. ההספק שלנו לשבוע הוא מעט, בהשוואה למה שהספקנו בעבר, כשהיו שלוש ספריות. אנו משתדלות לעשות את המקסימום ולתת שירות. קצת קשה, כאשר יש "לחץ" מהחברה. אנו מבקשים לקבל את המצב כפי שהוא כרגע, בתקווה שישתפר בקרוב. חוץ מיום רביעי, כשדינה עובדת עד 17.30, אין אפשרות לעבוד בערבים ובשבתות.

המצב
במספרה

ניתן להזמין תור טלפונית בימים:

(1) רביעי בין השעות 18.00 - 17.00 בלבד לטלפון שלי בבית - 537.

(2) שישי - בין השעות 8.45 - 7.45 בלבד לטלפון של המספרה - 543.

אם יחול שינוי בזמנים הנ"ל, תבוא מודעה בלוח המודעות. התור ייקבע- עדיפות ראשונה לאלה שמגיע להם תור באותו השבוע.

להתראות!

י ה ו ד י ת ב ר ק

ההרפתקאה הנפלאה הזו

זאתה שש"ח חובשיתחח בוי

מ ר ס פ ע ל י ה ב ' (בלתי לגלית)

יום ההתישבות ה-39 לביתנו

40 לעליה ב'

ס ג נ ס ה נ ש א ה מ ר כ ז

בבית הספר המקומי

בנשאה ה ה פ ל ה.

ס ד ר ה ד ב ר י ס

19.00 - פיקניק "בופה" על הדשא הגדול

21.00 - העגה באמפיתאטרון (נא להצטייד בלבוש חם ומושבים)

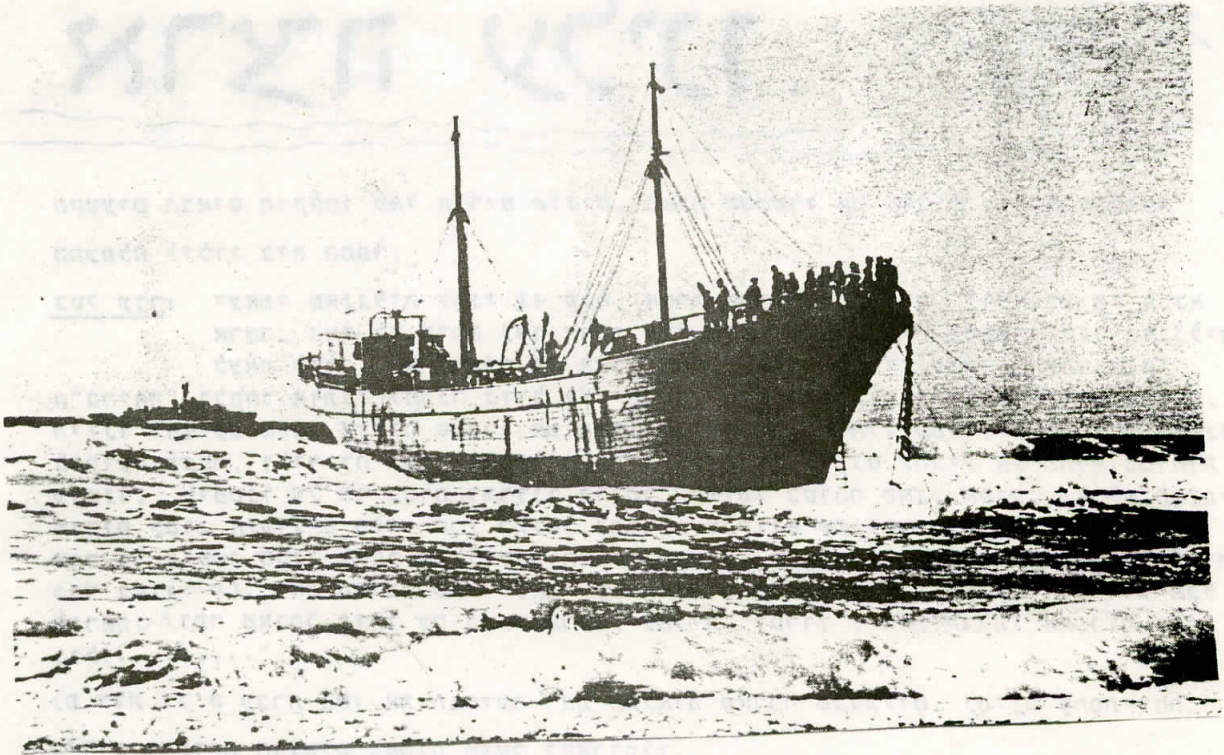
22.45 - קומזיץ מסביב למדורה - בדשא הגדול,
מלווה בצ'זבטים קולחים ושירי התקופה.

וכמובן, לפני אחרי ובין האירועים - ב י ק ו ר ב ת ע ר ו כ ה במועדון

בילוי צעים

רחג שמח

אניה שהצליחה לפרוץ את המחסום הבריטי:

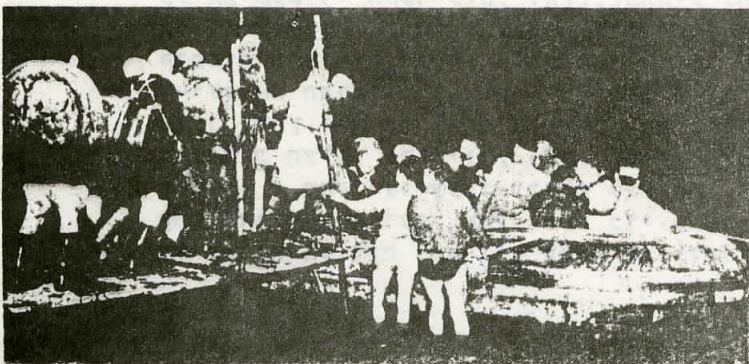
ה"שבתאי לורסטן" -

ברקע - משחתת בריטית

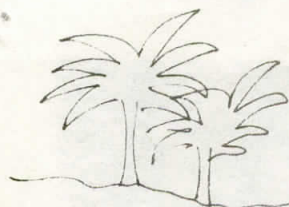

בחורף אשקלון

- ברס

ובלילה -

ארצה עלינו.

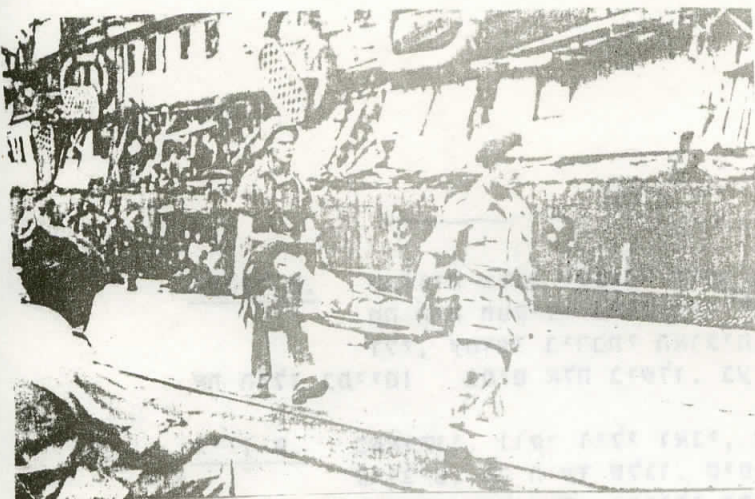
הקטעים הבאים הוקלטו מפי חברים שונים, בשעה שסיפרו את קורות חייהם בתקופת ההעפלה לילדי בית הספר.

בטי עדר: יצאתי מאנגליה לפני 41 שנה, אחרי שהייתי בהכשרה. נורא רציתי לבוא ארצה, ואז לא היתה דרך אחרת אלא לצאת לעליה ב'. כשאמר לנו באנגליה לצאת לדרך, לא ידעתי מה קשור בזה בכלל. בפריז פגשתי אותנו אנשי ה"בריתה" ולקחנו אותנו למחנה גדול ליד מרסה, שם קיבלנו אימונים לקראת העליה. היינו יחד עם אלפי אנשים שעברו את המחנות. האימונים היו מכוונים להכשיר אותנו לנסיעה עצמה, ולירידה באחד מחופי הארץ בלילה, ואולי גם להגיע אל החוף בכוחות עצמנו. טיפסנו על הר גבוה וירדנו בחושך. הייתי בטוחה שאני אפול, כי לא הייתי מוכנה לסוג אימונים כזה. הכל התנהל בהדרכת מפקדים שהגיעו מהארץ. אחר כך ביקשו ממני לטפל בתינוקות הרבים שהגיעו מהמחנות. (הייתי מטפלת בתינוקות כבר באנגליה). זאת הסיבה שלא יצאתי עם החברים שלי מאנגליה באניה "יגור", אבל צורפתי יותר מאוחר (יחד עם ברני מרקס) לאניה "לטרוז", ושם הכרתי את רות וג'ק גולד.....

עם רות וג'ק עברה בטי את הנסיעה רבת התלאות שארכה שבועיים, נסיעה שהסתיימה כידוע בשמונה חודשים במחנה מעצר בקפריסין.

ג'ק גולד: מעלה זכרונות מאותה נסיעה עצמה: עלינו על האוניה הזאת (ה"לטרוז") אבל איזו אוניה! רעועה וישנה שהיתה צריכה להיזרק כבר מזמן לגרוטאות, והתחילו לעלות המון אנשים, ואי אפשר היה להביץ איך המון כזה יכול להכנס לאוניה כל כך קטנה. כל האוניה מלמעלה עד למטה היתה כולה תאים-תאים ולכל אחד היה רק מקום לשכב על התא שלו, החצי מטר שלו - ראש ליד ראש, רגל ליד רגל. צורת האוניה היה מורכב ממלחים (לא כל כך נחמדים) ספרדים וכמה טורקים, והיו בסך הכל שני מפקדים שלנו, כלומר מהארץ - אחד מהם אורי גורן המבקר כאן לא פעם..... עברנו את חוף קפריסין. בלילה היינו פותחים את מחסני האוניה כדי שקצת אחיר יכנסו לאנשים ששכבו בצפיפות בבטן האוניה. מלמעלה יכולת אז לראות רק ים של ראשים. בחמש בבוקר - פתאום, לא ידענו מאיין, בא מפרוץ השמש - נמוך מעל הים - מטוס בריטי. תוך שנייה הוא היה מעלינו, עבר כמטר מעל האוניה וראה..... כמה שעות אחרי זה ראינו סביבנו שלוש אוניות מלחמה. הנחשנים היו כמובן סגורים, וניסינו להעמיד פנים של נוסעים תמימים. ניסינו לקבל הוראות מהארץ מה לעשות, אבל אבד הקשר. כשסירבנו לעצור הזהירו אותנו שיתקפו! אורי, המפקד הורה לי לזרוק קודם כל את מכשירי הקשר לים, ואז... התחיל לתקוע בחצוצרה את השיר "אדמה! אדמה!" והמשיך גם כשהאוניות התחילו לנגוח בנו משני הצדדים. זרקנו על הבריטים מכל הבא ליד - קופסות שימורים, בצל, עד שהתהווה חור מצד אחד של אוניתנו, והיא התחילה לנטות הצדה! ראינו את התותחים ואת החיילים הבריטים החמושים, ושמענו ממש שהעץ הרקוב של האוניה שלנו נמחץ ונהרס. ופתאום ראינו את אנשי הצוות, שלא היו מאנשינו, כולם מצוידים בחגורות הצלה. ובינינו, 1,255 איש, אף אחד לא הצלה אחת! היינו בטוחים שאנחנו הולכים לטבוע. מפקדינו צעקו "כולם לצד אחד של האוניה" כדי ליצב אותה, ואז, שוב התקרבו שתי האוניות אלינו, אבל הפעם כדי לתמוך באוניה משני הצדדים, ואז עלו עלינו החיילים עם מסכות גז ועם נשק ביד והתחילו לזרוק פצצות גז מדמיע.....

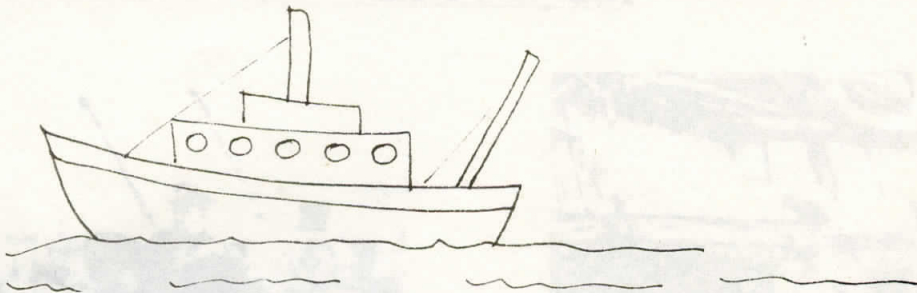
המשך:

ומכאן ניקח את רשות הדיבור לאישתנו הטרייה, וה"קצת בהריון" של ג'ק:

רות גולן:

כשעליתי על האוניה, אף אחד לא ידע מזה חוץ מג'ק וממני, הייתי כבר קצת בהריון. האוניה עלתה וירדה, לא היה אחיר, כפי שכבר סיפרו, ואני אמרתי לג'ק אחרי כמה ימים "אני לא יכולה - אני זורקת את עצמי לים." ג'ק, שעבד באוניה כאלחוטאי, לקח אותי למעלה ששם היו שקי תפוחי אדמה ובצל, האוכל שלנו. הוא הזיז קצת שני שקי תפוחי אדמה, ושם שכבתי כל השבועיים. לא אהבתי את ריח הבצל, אבל לפחות היה לי אוויר. כשהאנגלים באו וכל החיילים קפצו על הסיפון וזרקו את הפצצות, ואני הייתי הראשונה שקיבלה אותם. אני התרגזתי נורא. לקחתי תפוחי אדמה ובצל וזרקתי עליהם. הם קללו באנגלית (פה חלה מהומה בכיתה כי הילדים רצו לדעת בדיוק אילו מילים השתמשו החיילים) רגז מאוד השפיע עלי, ובמשך שלושה ימים לא ראיתי כלום. כשהגענו לחיפה והעבירו אותנו לאוניות הגרוש, שהיו כמו כלוב, ג'ק היה צריך להוביל אותי. את המחנה בקפידה - סין ראיתי רק שלושה ימים אחרי שהגענו. שבעה חודשים היינו שם, ושלושה ימים אחרי שהוצרכנו ארצה למחנה עתלית, נולד אורי. (על שם מפקד האוניה שלנו - אורי גורן).

יענקל מ. האוניה שלנו "לנגב" היתה ממש ספינת דייג קטנה, והפלגנו בה 600 איש. מה היה תפקידי באוניה? לספק מי בישול למבשלות. זאת אומרת שנתנו לי דלי, עמדתי בירכתי האוניה, וכל פעם שהיא ירדה לגובה הים בערך, מלאתי את הדלי במים! במים אלה בישלו. בעיקר אטריות... כמובן, מי שתייה היו גם כן.

ג'ין פ. כשאנחנו, נוקי וילי ואני, עזבנו את אנגליה היהאסור לספר, אפילו לחברים קרובים, מה היעד שלנו. סיפור הכיסוי היה שאנחנו נוסעים לאירופה כדי לעזור במחנות הפליטים. בשבילי החוויה הכי גרועה היתה לשקר להורים ברגע שעזבתי אותם לתמיד.... כשראיתי את התאים הצרים בספינה שלנו שאלתי אם שם שמים את התרמילים. כשילי אמר לי ששם שוכבים, חשבתי שזאת בדיחה שלו. לתאים נכנסו-רגליים קודם, והיה אסור לקום, כדי לא לטלטל את האוניה! היינו צריכים לשכב בתאים אלה רוב הזמן. גם את החרווחות הגישו לנו לצלחת בתא, כשאנחנו אוכלים בשכיבה על הצד - יד אחת תומכת בראש, יד שנייה מביאה את הכף לפה. פעמיים ביום הרשו לנו לרדת מהתאים. בשבילנו, שבאנו מחיים מסודרים, החוויה היתה מעורבת כל מני טראומות. שאר האנשים עברו תנאים מאוד קשים סבלו מספיק, ידעו מה זה לסבול. אנחנו לא היינו רגילים לתנאים גרועים כאלה. לא היה מספיק אוכל, וכשהגענו לסיציליה עגנו כמה ימים בגלל מזג האוויר הגרוע. המשטרה האיטלקית חשדה בנו, ועלו לבדוק. כשדאו את הסבל של האנשים, ירדו מהאוניה ושלחו לנו מזון - לימונים, אורז. אני חושבת שהאוכל הזה הציל אותנו."

על הקטע הזה ליד סיציליה יש גרסה אחרת לנוסע אחר:

חיימ'קה לפני ההפלגה היה אוכל באוניה - אבל הנגרים הצרפתים שבנו את התאים גנבו את האוכל שהיה במחסן. לא ידענו, וכשהגענו לסיציליה התברר שאין אוכל. אספנו כסף מכל פליט ושלחנו כמה מלחים שדיברו איטלקית לקנות אוכל. הם ברחו עם הכסף! אך כששלחנו קבוצה שנייה שכללה גם כמה פליטים, הם חזרו עם אוכל. הדבר היחיד שלא גנבו היו קופסאות שימורים עם בשר-חזיר, ש90% מהפליטים לא נגעו בו. טוב, יענקל ואני אכלנו.... קראנו לזה "ברווזים". אלה היו קופסאות השימורים שזרקנו אחר כך על האנגלים. כשהבריטים רצו לכבוש את האוניה ניסו קודם לקפוץ מסיפון האוניה שלהם אל הסיפון היותר נמוך שלנו. כל פעם שנחת חייל היינו דוחפים אותו כשהוא נחת.

כשראו שזה לא הולך להם, התחילו לירות, כך נהרג אחד מחברינו ו-11 אנשים נפצעו. את כל אחד היו צריכים לגרור פיזית מהאווירה. כמה מהבנות עשו חייל. אני זוכר שאת מינה היו צריכים לגרור ששה חיילים כדי להתגבר עליה!

במהומה הזאת נעלמו הרבה תרמילים, הרכוש היחידי של הפליטים. בין היתר, החיילים הבריטים גנבו שעונים וחפצים שונים. כך הגיעו אנשים, פליטים שאספו מעט רכוש, לקפריסין בלי שום דבר. זה היה מאוד טראגי.

בקפריסין לא היה משטר חמור. לא הכריחו אותנו לעבוד, והרבה חברים למדו שם עברית. אבל בקבוצה האנגלית כולם עבדו. תפקידי היה להביא אוכל מהמחסן הבריטי מחוץ למחנה. בדרך היתה לי הזדמנות לעסוק בכמה דברים אסורים, כגון משלוח מכתבים, החלפת כסף ועוד. בין החיילים האנגלים היו גם נחמדים, והאוכלוסיה הקפריסאית היתה נגד האנגלים - ולכן בעדינו."

זכרונות אחרים מקפריסין יש לחברתנו

ג'ין ווטרמן כל קבוצה קיבלה צריף-פח לחדר אוכל, ואוהלים. היה חורף, גשם וקור, ולכל אחד היתה רק שמיכה אחת. היינו עומדים ליד המדורה שהדליקו כדי להתחמם. עץ לא היה במחנה, ולא ציפור. רק צריפי הפח ואוהלים. היה עלוב ועצוב. ביום שהיינו צריכים לעבור מהמחנה הזמני למחנה קבוע חליתי בחום גבוה מאוד. חימ'קה ממש הציל את חיי - הוא התרוצץ כדי להזמין אמבולנס, והעבירו אותי לבית חולים. חודשיים שכבתי, ואז חזרתי אל החברים החדשים שלי מהקבוצה האנגלית."

המכתב הבא הגיע בעקבות הזמנה ששלח ישראל א. ישרוליק, הוא "עוזי", אחד המפקדים הארץ-ישראליים, שלינה את חברינו. בחור כארז, שהתאהב באחת החברות שלנו, רות פיק. היא החזירה לו אהבה, ובמקום לבוא איתנו, הלכה אחריו למעגן מכאל. אחרי תקופה הם עזבו, ועברו לחיפה.

לונדון, 13.6.87

לישראל ולחברים בכפר הנשיא,

היות ושנבצר מאיתנו להיות איתכם בחגכם - חגנו, קבלו את ברכותינו הלבביות.

אתם הציונות האמיתית, עליה ב', התישבות ומשק חקלאי ותעשייתי מצליח - בתוך חברה בעלת אידאלים וערכים מחנכים. מרימים כוסית איתכם.

(חתום) רות (פיק) ושרוליק (עוזי) אלירם.

זכרונות מקפריסין.

בהגיענו לנמל חיפה שמענו לראשונה על הגירוש לקפריסין שצפוי לנו. כל כך קרוב - ואך כל כך רחוק. ידעתי שאחי נמצא אי שם על ההר ממול ואני אפילו לא יכולה לבשר לו שאני כאן.

חלקו לנו שקיות נייר עם אוכל. אנשי הסוכנות מהיישוב. בכל שקית ביצה קשה, עגבניה, וכמה פרוסות לחם חום. למרות שכמעט לא אכלנו במשך השבועיים על האניה - לא יכולתי לגעת במה שהביאו. הלא העגבניה גודלה בעמק ועל הביצה חותמת בעברית! וגם החיטה ללחם נזרעה ונקצרה על-ידי איכר עברי! ההתרגשות מנעה ממני לאכול.

גירו אותנו מהאניה. כמה חיילים בריטיים סחבו אותי בכוח. ודחפו אותי בין שתי שורות של חיילים חמושים בכידונים. הייתי קרוב להיטריה..

Shoot me!

Why don't you shoot me?

את כל הכללים הפרתי ובאנגלית צעקתי לעבר הצבא הזה:

(תירו בי - למה אתם לא יורים בי?) הייתי מוכנה למות במקום.

כבר חושך, כשהגענו לקפריסין. מאחורי גדרות תייל. מילא אנחנו - אך איזו הרגשה זו לנצולי השואה, שזה עתה השתחררו מהמחנות?

אנחנו לא הכרנו את כללי המשחק של הישרדות "ולהסתדר". כשהבריטים בסוף היום חלקו משהו לאכול - אנחנו נותרנו בסוף התור. כשסוף סוף הגעתי למחלקי האוכל, נשארו לי שני בצלים מבושלים. בחיים שלי לא אכלתי בצל מבושל קודם. לאלה היה טעם של גן-עדן. הייתי רעבה.

כעבור כמה ימים הגיעו גם התרמילים שלנו לקפריסין - אלה שנשארו באניה תוך כדי המאבק עם החיילים. הבריטים מצד אחד הבריטים רצו לחפש ולבדוק אותם, אנו מצדנו דרשנו לשמור שהחיילים לא יגנבו מהציוד הדל שלנו. הייתי אחת מאלה ששמרו, וכל זה מחוץ למחנה - מעבר לגדר. החייל הבריטי כירע על ברכיו ומפשפש בחפצים שלנו. והנה אני שומעת זמזום של מצלמה - עפונאים באו לסקר את הארועים. "נהדר" עובר בראשי - זאת תמונה נהדרת. אני, המעפילה, עומדת, ולפני כורע חייל בריטי. מתוך סקרנות הסתובבתי עם חיוך גדול של סיפוק על הפנים.

כעבור חודשים סיפרו לי שראו אותי ביומן החדשות בבתי קולנוע באנגליה, מחייכת - המעפילה המאושרת. אגב את החלק של החייל על הברכיים - לא הקרינו!!
כמובן.

הוכנסתי לאוהל חשך בלילה. פתאום נדלק אור וסנוור אותי. מולי ישב מישהו שמחמת הסינוור לא יכולתי להבחין בו ורק קולו שמעתי. בצורה זו הושבעתי לחברות ב"הגנה".

רצו להרשים איזה רב מאנגליה שביקר במחנה - ולהראות לו שאנו, המעפילים, מוכנים לכל דבר. סך-הכל היה לו אקדח מסכן בלבד - "מאוזר".

חולקנו לקבוצות של 6-8 איש, כל קבוצה באוהל אחר. הרב נכנס לאוהל הראשון שבו קבוצה אחת פירקה ולמדה את הפעלת האקדח. כשיצא הרב לקחו את האקדח ובמהירות העבירוהו לאוהל אחר ששם כבר חיכתה קבוצה שנייה, דיברו ועיכבו את הרב בדרך, וכשנכנס לאוהל השני, מצא שיש עוד נשק בין המעפילים. כך האקדח האחד עבר מאוהל לאוהל - והרב הנדהם דווח - "המעפילים חמושים".

זכרונות קפריסין - המשך

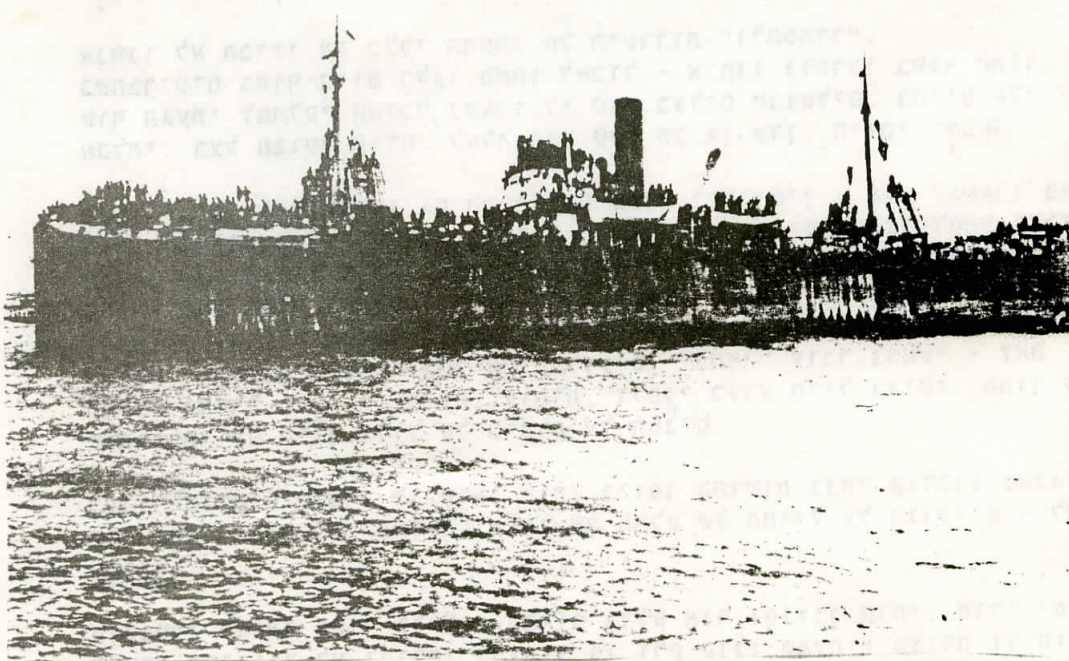
זכרונות קפריסין - המשך

בלילות שמרנו. כמו שהם, הבריטים, שמרו עלינו - אנחנו שמרנו עליהם. היינו צריכים לבדוק את חילופי המשמרות שלהם, את זמן סיבובי הזרקורים במגדלי - השמירה ובמשך היום לנסות לדובב אותם ולהוציא מידע.

כל זה, למה? לא ידענו. רק שמנו לב שלאט לאט נעלמו ה'פלימניקים', מלווי האניות, הסתלקו. הביאו עוד אניות.

ובכל זאת - כל עליתי ארצה היתה חוויה שבדיעבד לא הייתי רוצה לוותר עליה. כמו שהצעירים שלנו מחפשים הרפתקאות בדרום אמריקה, במזרח, בכל פינות תבל - הרפתקה שלי היתה העליה. בלתי נשכחת. וזה רק בקצה המזלג.

יעל נ.

א.ק. "כנסת ישראל"

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 21.6.87.

נכחו: קרול ב', יעל ש', גדי ע', מיכאל ד', שרה ד', מקס מ', דודו פ', ישראל א', שאולה א', ג'וליה נ'.

נעדרו: ג'וני פ', גרשי א'.

חברי המזכירות נפרדו מיעל ש' ואחלו לה הצלחה בתפקידה החדש.

1. מרתון חברתי.

מספר חברים פנו אל המזכירה והביעו את רצונם לעשות ולפעול בנושא מצבנו החברתי. במזכירות נפתח דיון ראשוני בנושא והועלו מספר הצעות. דודו פרש בקווים כללים רעיון שלו בנושא. החברים חשו כי אכן זהו זמן מתאים להתחיל לטפל בנושא זה והועלתה הצעה לפיה יוקם תת-צוות שיגבש רעיון לגבי צורת ההתארגנות לקראת הדיונים במשק. קרול הסבירה לחברי המזכירות כי הנושא הועלה בישיבה זו לשם התייחסות ראשונית לפניות החברים אך יחד עם זאת עליה לרכוש עוד מעט נסיון לפני שתתחיל לרכז עניין זה. המזכירות הטילה על קרול לפעול להקמת תת-צוות בתקופה הקרובה.

2. סבב נקלטים במקומות עבודה. (מוזמנים: הרי ל' - נציג כח אדם, אבי ר', דליה ו', שושי ק', אורי א' - נציגי ו. הקליטה.)

ועדת הקליטה הסבירה כי היא רואה בסבב של נקלטים במספר מקומות עבודה במשק, דבר חשוב ואמצעי לקליטה נכונה ובריאה. אין הועדה חושבת כי ה"סבב" הינו חוק בל יעבור אך יחד עם זאת רואה בו חשיבות רבה. חשוב, לדעת ועדת הקליטה, כי לעיתים נותר על ייעול בעבודה לשם הבטחת קליטה טובה. נציגי כח אדם הסבירו כי לדעתם ישנה, לעיתים, תרומה גדולה יותר כאשר הנקלט נמצא תקופה ארוכה בתפקיד אחד. יחד עם זאת הם מודעים לחשיבות החברתית של ה"סבב". המזכירות נתנה גיבוי לבקשת ועדת הקליטה לקיים באופן עקרוני סבב נקלטים. כמו כן תמכה הוועדה בהצעה שיהיה תיאום בין ועדת הקליטה לבין ועדת העבודה כאשר מדובר במקום עבודה של נקלט. עם זאת חשוב להדגיש כי הסמכות המכרעת בנושא זה היא בידי ועדת עבודה/כח אדם.

3. אחזקת אדם.

לאחר דיון חוזר בנושא, המזכירות ממליצה בפני האסיפה לקצץ בסעיפים המפורטים להלן:

- א. כלכלה - 50,000 ש"ח
- ב. תקציב אישי - 25,000 ש"ח
- ג. עשון - 2,000 ש"ח
- ד. ציוד ואחזקה - 19,000 ש"ח
- ה. חשמל קיטור וכו' - 15,000 ש"ח
- ו. אומנים - 2,000 ש"ח
- ז. אספקה קטנה - 12,000 ש"ח

ישנה הרגשה שהחברה אינה מעוניינת לקצץ בעתוננים ולכן הורדה הצעה זו.

נכחו: מיכאל ד', קרול ב', מיכאל כ', יוסי כ', גדי ע', רוי ב', הרי ל', ג'קי ע', צפורה ס' ריימונד ג', יאיר ד', קולין פ'.

1. קרקעות (מוזמן: ברוך כ')

מרכז המשק דיווח על מערכת דיונים חדשה שנפתחה בנושא סגירת משבצת הקרקעות שלנו. נבדקת עתה אפשרות לפצל את משבצת הקרקעות בין צפון החולה - 30 דונם ליחידה ובין דרום החולה - 45 דונם ליחידה. עם שמיעת הצעה זו כונסה מיידית וועדת אד-הוק המורכבת משמואל ח', וברוך כ' בה נקבעה פגישה בנושא, בנוכחות מרכז וועדת משק של התק"ס, מרכז נושא הקרקעות במרכז החקלאי ומלווי משקנו. בישיבה זו הובהר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים כי קבוצת כפר הנשיא דורש בכל תוקף כי המשק יבוסס על 45 דונם x 120 יחידות מוכרות, כעת כמשק דרום החולה. מרכז המשק של התק"ס קיבל את דרישתנו והכריז כי התנועה תעמוד לימין המשק. הוטל על על נציג המרכז החקלאי לנהל את המאבק בכיוון עליו סוכם בישיבה.

2. דיון באלטנטיבות לאספקת שירותי חום (מוזמנים: אלק ק', אלן וו')
אלק ואלן הציגו את הצעותיהם השונות לאספקת שירותי חום. הברירה היא בין להמשיך להשתמש בדלק נוזלי קר, מזוט או חשמל. הנושא דחוף ויש צורך בהחלטה מיידית מאחר וחדר-האוכל עומד בפני שיפוץ בתקופה הקרובה וכמו כן דוד הקיטור הכללי המספק קיטור באמצעות מזוט, עומד בפני שיתוק גמור ויהיה צורך להחליפו. אלק הציג פרטים ותוצאות סקר בנושא. לאחר דיון סוכם כי יש לצרף את יוסי כ' לצוות שיעשה בדיקה נוספת ויתחשב בכל ההשלכות הנובעות מן המעבר לחשמל. הנושא יסוכם בישיבה הבאה.

3. תיירות
בהמשך להחלטה קודמת של וועדת המשק, אשר קבעה כי יש לבדוק אפשרות של הפעלת תיירות בפרק ע"ש זיו, הובאו בפני חברי הוועדה פרטים נוספים על אפשרויות וכן על בעיות העשויות להתעורר עם הפעלת סוג זה של פעילות. דיווח כי ק.ק.ל הסכימה לתכנן ולממן פריצה וסלילת כביש מערכת חדש שיעקוף את הפרק, כך שיהיו גישה וכניסה מיוחדים לפרק בתוספת מקום חניה מסודר, מצד דרום של הפרק. דבר זה יבטיח שקט ופרטיות לחברים המתגוררים באזור זה. ועדת המשק הסמיכה את מרכז המשק להמשיך בטיפול וברור פרטים נוספים בכדי שנוכל להגיע להערכה כלכלית של הנושא. במקביל יובא הנושא לדיון במזכירות ובפורומים מתאימים אחרים לשם בדיקת ההיבטים החברתיים ולשם בדיקת יחס החברה לנושא התיירות בקבוצנו.

4. החלפת רכב (מוזמן: נחמן כ')
לאור העובדה כי בתכנית ההשקעות לשנה זו לא נקבע כל תקציב להחלפות רכב, הובאה לדיון, זו פעם שניה השאלה כיצד נתמודד עם הצורך הדחוף להחליף מספר מכוניות. על מנת לבצע פעולה זו ללא תוספת השקעות, הוטל על גדי ע', נחמן כ' והרי ל' להצטרף לישיבת וועדת התחבורה בעניין זה, ולהציע הצעות לצימצום צי כלי הרכב בכדי לאפשר מקור לכסוי הסכום הנדרש. המדובר בהחלפת 3-4 כלי רכב לפחות, באופן מידי.

דף הסבר לחבר בנושא החלפת גזבר 24.6.87

במסגרת מאמץ כולל לשם תגבור ההכנסות במפעל הבונים, הוחלט בהנהלת המפעל ובוועדת המשק להגדיל את צוות המשווקים של הברזים באופן מיידי. במהלך החיפושים אחר חבר אשר הינו מתאים וגם מוכן לקחת על עצמו תפקיד זה, התקיימו מספר ברורים עם מספר חברים וביניהם גדי ע' אשר הביע נכונות לקבל תפקיד זה.

עם הסכמתו של גדי נוצר צורך דחוף במציאת גזבר מחליף אשר כבר מכיר את העבודה. היות ובתקופה זו לא היה מרכז לוועדת ההצעות, טיפלה וועדת כח אדם בנושא. הצעת וועדת כח אדם (בתמיכת וועדת ההצעות) אם כך, היא כי גדי יצטרף לצוות משווקי הברזים בהקדם וכי יענקל מ' יחליף את גדי לתקופת קדנציה מקוצרת של עד שנתיים. (להזכירכם - קדנציה של תפקיד הגזבר היא לתקופה של 4 שנים). המטרה היא כי בתקופה בה יתפקד יענקל כגזבר נכשיר חבר נוסף לתפקיד זה.

מיכאל דוארי
קרול בלגורי

חול טוב חול טוב

HAPPY BIRTHDAY

- 28.6.87. Leah Katz
Omri Kopp
Seggal Hadar
Avital Pelser (Tenna)
Liron Doyle (Hatsor granddaughter)
- 29.6. Reeni Tenna
Issy Devon
Lily Resnik
Ittai Sela
Matan Neminov
Einat Marciano (Gershman granddaughter)
Yam Cina
Dinah Bror
- 30.6. Natan Barak
Ruthie Barak (Mendzigurski)
Ya'acov Collet
Naomi Vinegard
Tal Nitsan
- 1.7. Carol Bilgory
Limor Jackson
Maya Solomon
Yonatan Sho'er (Amit)
Rami Marcovitz
Meital Wallach
Ofir Shani
- 2.7. Ronnie Guter
Belinda Ben Atar
Tsof Kornblit
Yanoon Bror
- 3.7. Ronen Yaron
Einav Golan
- 4.7. Ruth Rachmani
Alon Buskilla
Gal Ginat
Miriam Rifkind

HAPPY ANNIVERSARY

- 29.6.87. Tamar & Aryeh Wolfin
30.6. Rachel & David Rifkind
2.7. Shosh & Raymond Solomon

TOMORROW - Saturday - NIGHT the English group are putting on a
FAREWELL SHOW in the dining-room.
Everybody is cordially invited.

NEWS OF THE WEEK

* First of all I owe an apology to Jane Englesberg, for wishing her better, when she wasn't even sick! Still, better like that than the other way round. To Sam, in

^{Safad Hospital, a speedy recovery.}

* The Pub is opening its gates again, under new management. Johnny Hermetz will be the financial adviser, Irvin, Ronnie B., and Ilan Hame'iri will complete the team of 'publicans'. L'chaim.

There is already an influx of visitors from abroad, in preparation for the Bar-Mitzva (12 kids) which will take place next week.

In the meantime we still have a lot of activity to get through this week-end:

Friday night at 19.00 - a buffet supper on the lawn,

21.00 - a show at the amphitheatre

22.45 - a campfire with nostalgic stories and songs of long ago....

There is an exhibition in the Mo'adon on the subject of illegal immigration before the founding of the state, an activity a lot of the older chaverim took part in at the time.

Dinah and Mordechai Broer are the first inhabitants of the newest houses, without paths, telephone, or (for the first few days) drinking water!

That's pioneering for you. The reason for the rush was the return of the Peck family, whose flat they were occupying. Let's hope they will have plenty of neighbours soon. And "Welcome Home" Yoav and Shira!

I'm not quite sure how and when we shall see the film this week, but it is:

F I L M O F T H E W E E K - DEAD MEN DON'T WEAR PLAID

Producers: Karel Rainer, Steve Martin

with Steve Martin, Richard Ward, Karel Rainer

A thriller comedy - a sort of parody on the thrillers f m the days of black and white films. For authenticity, this film was also filmed in black and white. The intrepid detective goes out to find the missing father of the young beauty.

He goes to find clues - to the film library in Hollywood and tries to get help, from the characters he meets in the old films. Complicated? Yes, but funny.

SHABBAT SHALOM

Inge

ה' שנת ה'תש"ח
בבית ה'תש"ח

מחברים

אליהו

ו-

ה' שנת ה'תש"ח

מחברים

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

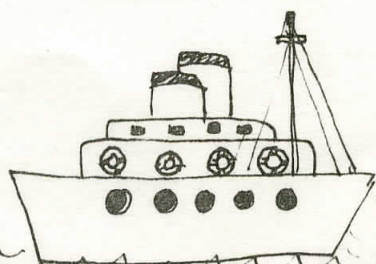
ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

ה' שנת ה'תש"ח

נצח
ונצ'זבאת
סה'ה
סמז'ארה

40. שנה אג'יה ב'.

שיר פורצי השערים

מילים: חיים חפר

לחן : עממי

בין גבולות, בין הרים, ללא דרך,
בלילות חשוכי-כוכבים,
שירות של אחים, בלי הרף (2x
למולדת אנו מלוים ()
לעולל ולרך
שערים פה נפתח.
למך ולזקן
אנו פה חומת מגן.

אם שער נעול, אין פותח -
את השער נשבור ונפתח!
כל חומה בצורה ננגח, (2x
וכל סדק נרחיב ונפרוץ! ()
לעולל ולרך...

שירה, אל בכי ואל צער!
השען על זרועי, סב זקן,
גם לזה שסגר את השער (2x
יום יבוא של נקם ושלם! ()
לעולל ולרך...

היו זמנים

מילים: חיים חפר
לחן : משה וילנסקי

יבוא היוסועוד תשב אל מול האח,
וגם הגב יהיה חפוף כחטורח
ותזכר אז בימיו בפלמח,
ותספר על זאת אגב עישון מקטרת.

ומסביב, ומסביב ישב הטף
ואשתך גם היא מפלגת בשנים
תזיל דמעה ותקנח את האף,
ותאנח: היו זמנים, היו זמנים...

היו זמנים,
אז במשלט ישבנו,
היו זמנים,
לחמנו ואהבנו...
עכשיו דבר אין להכיר,
על המשלט יושבת עיר,
אולי בזכות אותם זמנים...

ותספר אזי על כבושים וקרב,
והקטן בין הילדים יעיר בלחש:
ובכן, זה סבא שהציל את המצב,
מסבא שכזה, באמת, באמת, יש נחת...

ואז תראה את זרועך, החשופה
ובה, צלקת שהגלידה משנים
ותחירך, את זאת הן סבתא אז ריפאה
נו, ומאז... היו זמנים, היו זמנים...

היו זמנים...

המשך.../

המשך...היו זמנים

ואם תמשיך ועוד תוסיף קצת לזכר
וגם מוסר תטיף בקול צרוד, מזקין,
פתאום הבכור שביניהם חיש יתנער
ויענה: אח סבא, מה אתה מבין...

ואז תדע שזהו חולי מדבק
ואז תחשוב: אולי צודקים הם הבנים,
בשעתו הילתי גם אני צודק,
אבל עכשיו?...היו זמנים...היו זמנים...

היו זמנים...

היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...

היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...

היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...
היו זמנים...

היו זמנים...

היו זמנים...

זמר הפלוגות

מילים: נתן אלתרמן
לחן: דניאל סמבורסקי

את זמר הפלוגות נשיר-נא למזכרת,
אפל, אפל הודי: המשמר הכן!
הלכה, הלכה פלוגה בלילה בשרשרת,
הלכה פלוגת שדה לאש ולמגן.

חכי לנו, ארצי, במשעולי הריך,
חכי לנו כשדות הלחם הרחבים!
את שלום המהרשה נשאו לך בחוריק -
היום הם לך נושאים שלום על הרובים.

פלוגה - עלי, עלי בהר,
פלוגה - כבש תכבושי!
במקום שם איש עוד לא עבר
שם יעברו הפו"שים.

למען אם ובן ואב
הסוללה נקימה:
פלוגה, לא תם, לא תם הקרב,
פלוגה - צעוד קדימה!

לשוא, לשוא אמרו: רק הימים הם לנו,
לשוא אמרו: לאש ושד נדון הליל.
הלילה והיום רק לחיים נתנו,
הלילה והיום הם ארץ-ישראל!

לא ירתיענו צו', לא יעצרנו תיל,
מנגב ועד צפון, עלי הרים וגיא,
נשיב לך את היום, ארצי, ואת הליל,
נשיבה לך אותם למען כל החי -

פלוגה - עלי, עלי בהר...

המשך.../

המשך...זמר הפלוגות

כי לא לשוא, אחי, חרשת ובנית,
לנפש ולבית לנו מלחמה!
ג'וערה, תל-עמל, כנרת וחניתה,
אתן לנו דגלים ואנו - החומה.

כי לא נשוב אחור, ודרך אין אחרת,
אין עם אשר יסוג מפירות חייו.
הלכה, הלכה פלוגה בלילה בשרשרת.
פניך, מולדתי, הולכים אתם בקרב!
פלוגה - עלי, עלי בהר...

החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם

החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם

החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם

החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם
החם ילץ, ילץ - הגזלם

החם ילץ, ילץ - הגזלם

צ'יזבאת

מילים: חיים חפר
לחן : משה וילנסקי

האש מפצחת זרדים בדממה,
משחיר הקפה בפינג'אן -
סיפור נספר וסיפור גם נשמע,
חדש וכמובן גם ישן.
אם יש מין צ'יזבאת אשר איש, משום מה,
איננו רוצה כלל לשמוע,
ישנם עתיקים, שילנם משומר -
נקשיב אליהם בבלי נוע:

הרוח רועשת,
גחלת לוחשת,
וליל עלינו ירד.
מערב עד שחר,
ספר לנו אחא,
ספר נא, ספר נא צ'יזבאת....

ספר נספר על כבוש ביר-אל-חרת,
על ליל הקרבות שחלף -
איך יוסלה-חסה משלוש מאות ירד
הוריד בליל חשך צלף...

אח, חברה, אזכרה את ציפקה בקרב,
דרוכה מני ראש עד כף רגל,
היתה חבובה כמו תפוח בסתו,
היתה עצומה והורגת....

הרוח רועשת...

המשך.../

המשך...צ' יזבאת

נזכור איך בליל הפריצה לעתלית,
פרצנו, אגב למטבח,
אחת הסיבות שנתנו להחליט,
שבטח היה שם פלמ"ח...

אתם עוד זוכרים: בשבת השחורה,
בסליק לחומרי טופוגרפיה,
הסליקר נשכח... ובבוא יום אורה,
מצאו שמה רק פוטוגרפיה...
הרוח רועשת...

נזכור את מסע הפלוגה במדבר,
ואודם דלקות על ההר,
נזכור את אותה הזחילה לרדר,
נזכור איך אחד לא חזר...

אך יום עוד יבוא והאש עוד תלהט,
וסהר ישוט על בתינו;
וסביב המדורה, קצת צ' יזבאת, קצת צ' יזבאת,
אולי יספרו גם עלינו...

הרוח רועשת...

הפינג'אן

מילים: חיים חפר
לחן : עממי רוסי

הרוח נושבת קרירה נוספיה קיסם למדורה,
וכך בזרועות ארגמן באש יעלה כקורבן;
האש מהבהבת, שירה מלבלבת,
סוסס לו, סובב הפינג'אן...

האש לקיסם תלחש: אדמו כה פנינו באש,
אם לנו תגבורת תתן מכל בדל-ענף שבגן -
כל עץ וכל קרש ישיר אזי חקש:
סובב לו, סובב הפינג'אן...

וזאת, בלא תוספת שבחים, מלאכת משקה-המלכים;
קפה וסוכר בו יתן ומים - מחצית הקנקן;
ירתח פעמים - הוסיפו קצת מים,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

ואם בשלישית חיש ירתח - הלב יחרד וישמח,
יחזור הפסוק הנושן; הנה הקפה כבר מוכן.
נשתה ונשבח: יש טעם, יש ריח,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

נגמע מן הספל לאט, הנה מספרים כבר צ'יזבאט...
סיפור שעבר עליו זמן, בשקט מצמיח זקן...
הבלוף מתפתח - קנקן שוב רותח,
סובב לו סובב הפינג'אן...

נזכור הפינג'אן איך עליו החברה הגיעו מקרב,
איך מוטקה הג'ינג'י רטן: אחד לא יחזור כבר לכאן...
בדמע אין קצה סובב הוא בעצב,
סובב לו, סובב הפינג'אן...

שנים יעברו ודורות, גבולות וגשרים ומדורות,
לזר לעולם לא יובן מה טעם הזמר נוגן -
צנחן ורזרבה תמיד יזכר בה -
ב"נגלה" נצחית של פינג'אן...

המשך... צ' יזבאת

נזכור איך בליל הפריצו לעתלית,
פרצנו, אגב למטבח, אחת הסיבות שנתנו להחליט,
שבטח היה שם פלמ"ח...

אתם עוד זוכרים: בשבת השחורה,
בסליק לחומרי טופוגרפיה,
הסליקר נשכח... ובבוא יום אורה,
מצאו שמה רק פוטוגרפיה...

הרוח רועשת...

נזכור את מסע הפלוגה במדבר,
ואודס דלקות על ההר,
נזכור את אותה הזחילה לדרו,
נזכור איך אחד לא חזר...

אך יום עוד יבוא והאש עוד תלהט,
וסהר ישוט על בתינו;
וסביב המדורה, קצת צ' יזבאת, קצת צ' יזבאת,
אולי יספרו גם עלינו...

הרוח רועשת...

למפלסי נתיבות

מילים: אפרים תלמי
לחן : משה ביק

למפלסי נתיבות בין גלים סוערים,
לגוברים על מכשול בפנים נוהרים,
לבזים לפחדים ולאימי התהום -
שלום!

לחותרים בימים בעלסת הליל,
רחוקים ממכורה, מקרוב, מגואל,
ולהוטי געגועים נוהרים הם הלום -
שלום!

לעושים במלאכה, לנושאים בעמל,
לדורכים בגאון על נחשול ועל גל,
לכובשים את הים למולדת, לאום -
שלום!

פקד ד'

מילים: ר. ברגמן
לחן : מרדכי זעירא

למולדתי הבאת אותי
בים גלים וקצף.
אשק תורניך אניתי,
לא אשכח לנצח.

פקד ד' פנת יצון הנדחת,
הוי, מה-נעים שבת אחים גם יחד.

זקנה מאוד אמי הורתי,
יקרה מכל אם חורגת.
טובת חרבות מולדתי
מכל קריה חוגגת!

פקד...

נשבה פה רוח מהחוף,
ריח פרדסים לטפני.
רפדוני בתפוחים,
כי חולה מולדת אני.

פקד...

גלי ים

גלי-גלי-גלי-ים
ספינתי עולה, יורדת.
אימתי נבוא לחוף
ונגיע למולדת?

הספינה לחוף קרבה,
הספינה הורידה עוגן.
מלחים לחוף ירדו,
השתכרו שם כהוגן

למלח ילדה ניגשת
וקולה עדין ורך:
"טוב שבאת ליבשת."
תבלה איתי, מלח".

"עם הבוקר נפרדה...
מה עיניך צוחקות?
את, ילדונת, לי הבטיחי
עד המוות לחכות".

"להיות האחרון?
זאת תוציא ממוחק.
זה שלא ראשון היית -
כבר קבלת הוכחה".

"מצפצף אני עליך...
לחינם את צוחקה -
בחיקך אני חלמתי
על אחרת רחוקה".

שוב מלח רודף האופק
ולאופק לא יגיע.
רק ספינה קטנה נודדת
בין המים לרקיע.

מילים: יצחק שנהר
לחן : ש. פוסטולסקי

ליל שחור. הים זעף.

בחשאי ספינה גוששת,
ליל שחור. הים זעף.

הוי, שמעי, אדמת מורשת,
שב עליך בן עיילך!

בחשאי ספינה גוששת.

בתקוה שם לב הולם.

הוי, שמעי, אדמת מורשת,
שב אליך בן חולם.

"חלום, חלום, חלום."

בחשאי עולים אחי
על אדמת מורשת.

ובאזנם היא סוד לוחשת:
כה לחי! כה לחי!

"חלום, חלום, חלום."

"חלום, חלום, חלום."

"חלום, חלום, חלום."

גלי ים

גלי-גלי-גלי-ים
ספינתי עולה, יורדת.

אימתי נבוא לחוף
ונגיע למולדת?

הספינה לחוף קרבה,
הספינה הורידה עוגן.

מלחים לחוף ירדו,
השתכרו שם כהוגן

למלח ילדה ניגשת
וקולה עדן ורך:

"טוב שבאת ליבשת.
תבלה איתי, מלח".

"עם הבוקר נפרדה...
מה עיניך צוחקות?

את, ילדונת, לי הבטיחי
עד המוות לחכות".

"להיות האחרון?

זאת תוציא ממוחק.

זה שלא ראשון היית -

כבר קבלת הוכחה".

"מצפצף אני עליך...

לחינם את צוחקה -

בחקך אני חלמתי

על אחרת רחוקה".

שוב מלח רודף האופק

ולאופק לא יגיע.

רק ספינה קטנה נודדת

בין המים לרקיע.

שושנה; שושנה

מילים: ווילם חפר
לחן: עממי (איטלקי)

שושנה, שושנה, שושנה,
ידח נישא על ענן
כמוהו עליך, שושנה -
בים עוד יפליג קפיטן.

היה ים סוער, התורן חרק
חרטום הספינה כמעט ונשחק,
אך יוסקה על כל הענין התגבר -
וזמר עליז כה זימר:

שושנה...

ב"שלוש-עשרה" דן הרים עוד כוסית,
ולפתע הגיחו ספינות המשחיות;
אך דני אמר: מעלש, נסתדר -
וזמר עליז כה זימר:

שושנה...

היתה זאת פיגורה מאוד עלובה
עת שמוליק-הגוץ לקפריסין הובא,
אך גם עת ישב אחרי הגדר -
הוא זמר עליז כהזימר:

שושנה...

מסע הימים הגיע לסוף,
סירות עם ג'מעה. אורות מן החוף.
ואז אל שושנה כל איש הסתער -
וזמר עליז כה זימר:

שושנה...

שיר הקברניט

מילים: חיים גורי
לחן: עממי

עם ליל חורפי, ואור גשש ברטט.
נשמע חרוק העוגן המורד.
הים השחיר. אדם אמר בשקט:
עוד שתי סירות ואנו שוב בדד.

שם ישאר אחד הקפיטנים
וימאים, שלושה הם במספר.
אמר להם: "נפליגה שוב אל אנה,
אור כוכב דולק מעל הכפר".

לים תהום, לים מרחב אין חקר,
ומשברים יכו על הצוקים,
אך הוא זכר מולדת מתרחקת,
מפרשי ספינה בלתי חוקית.

פשוט היה, בלי כוכבים וסרט,
חזו חשוף, עינים לו תכולות.
לו ידידים היו אי במחתרת,
ידידים רבצו על החולות.

אך "שלוש עשרה" ישוב מתוך הליל,
נרים כוסות לעוגן ודגלים.
הם יעגנו לאור היום, חבריא,
תתרונון שירת ומעפילים.

עד אז דומם המשוטים נרימה.
הקברניט - הליל עלט רב...
הקברניט מוסר שלום לך, אמא,
הנה הוא שוב מפליג למערב.

רותי

מילים: חיים חפר
לחן : עממי רוסי

לי כל גל נושא מזכרת
מן הבית, מן החוף,
מן העצים יפלי צמרת
וזהב שלכת בת-חלוף.

הנשאי ספינה, ושוטי -
מה רבים הכיסופים;
לי נערה יש ושמה רותי,
המצפה באלה החופים.

תכול עיניה כשמים
מבטה כלהבה,
אם אך נשקתי השפתים
אז ידעתי מה זאת אהבה.

סער, הספינה חורקת,
תקפץ מגל אל גל.
אלי עם רעם היא צוחקת
ועם רוח לי תפרע תלתל.

בפונדק קטן

מילים: אחי-יעקב
לחן : בני ברמן

בפונדק קטן, כנמל קטן,
שם היין אדום ונוצץ.
בפונדק קטן, הן ישבו שלושתן,
עם קברניט, לו רגל מעץ.

ואמר הקברניט: אין דבר, אין דבר,
עוד מחר תשאני ספינה אל הים,
אל הים הכחול עוד מחר.

האחת נשקה, השניה צחקה,
השלישית את שפמו תקצץ.
בפונדק קטן כך ישבו שלושתן
עם קברניט, לו רגל מעץ.

ואמר הקברניט: אין דבר, אין דבר...

אז לקח חתן מפונדק קטן
האחת על אופנוע מעץ,
ונותרו שתיהן בפונדק עשן
עם קברניט, לו רגל מעץ.

ואמר הקברניט: אין דבר, אין דבר...

לפונק רומם אז נכנס קוסם
והפך השניה לו לנץ.
ונותרה בצד השלישית לבד
עם קברניט, לו רגל מעץ.

ואמר הקברניט: אין דבר, אין דבר...

התכעס הקברניט אז על השלישית
וכוסו בשולחן הוא ניפץ.
בפונדק קטן אז, בראש מורכן,
הוא ישב רק עם רגל העץ.

ואמר הקברניט: אין דבר, אין דבר...

סואן בדמי הליל

מילים: ברצ'יק
לחן : עממי

סואן בדמי הליל
פונדק בנמל מרסיל.
מלח ירים שם כוס,
עם נערתו
טבק חריף ירבה ללעוס.

חלון פונדק אפל,
רק רוח תילל.
רחקה ספינה אין-סוף,
רחק מלח
מנערתו שעל החוף.

הים קורא לי שוב.
אליך עוד אשוב.
הים הוא לך חידה,
ולוי הים
הוא אב ואם, גם נערה.

האפיפיור והשולטן

האפיפיור אדם קדוש, והשולטן - אדם רשע,
ש ה הוא יין, לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
שניה הוא יין כשכור - לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
הו, מי יתנני אפיפיור! לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,

האפיפיור אדם אומלל,
הוא לא ידע נשים בכלל,
במטתו ירעד מקור - לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
על כן אינני אפיפיור. לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,

שולטן חלקו חלקו מה טוב,
כי פלגשים יש לו לרוב,
על מטתו ישכב איתן - לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
הו, מי יתנני כשולטן! לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,

אם ילדתי נושקת לי - לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
אז גם אני שולטן אהי. לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
ואם קנקן של יי"ש אגמור - לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,
מיד אני האפיפיור. לי יבוש, לי יבוש, לי יבוש,

כן, רבותי, זה העניין:
גם אפיפיור וגם שולטן!

תכול המטפחת

מילים: נתן אלתרמן
לחן : פטרסבורסקי

טוהר ותכול-המטפחת,
לטף ורוך של היד.
את אז אמרת לי: -
"לא, לא אשכח עוד
את פגישותינו לעד!"

ויהי היום,
ואנו נפגשנו פתאום.
תכול המטפחת,
קרטוב של נחת

ויתגשם החלום. גם הם נחלת זכרת זמנך
תמו הכפור והדלף. נחית אשך נחשך

שמש ואור מסביב. מסביב יונקת זם, זה
בוקר וערב, לילה ואלף -
אלף כוכבי האביב. זה השנה והליל שם

ויהי היום... זמנך שילי שם נחשך שילי
זמנך שילי שם נחשך שילי

נחשך שילי שם נחשך שילי
זמנך שילי שם נחשך שילי

שיר הפלמ"ח

מילים: זרובבל
לחן : דוד זהבי

מסביב יהום הסער
אך ראשינו לא ישח
לפקודה תמיד אנחנו
אנו, אנו הפלמ"ח.

ממטולה עד הנגב
מן הים עד המדבר -
כל בחוט וטוב - לנשק
כל בחור על המשמר !

נתיב לנשר בשמים
שביל לפרא בין הרים -
מול אויב דרכינו יעל
בין נקרות ובין צואים.

ראשונים תמיד אנחנו
לאור היום ובמחשך
לפקודה תמיד אנחנו
אנו אנו הפלמ"ח !